

Sygn. akt II KK 317/20

POSTANOWIENIE

Dnia 1 grudnia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński

w sprawie **D. D.**

wobec którego umorzono postępowanie karne o czyn z art. 178a § 1 i 4 k.k. i zastosowano środek zabezpieczający w postaci umieszczenia w zakładzie psychiatrycznym

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 1 grudnia 2020 r.

zawartego w kasacji wniosku obrońcy skazanego

o wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia,

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

wstrzymać wykonanie wobec D. D. postanowienia Sądu Rejonowego w W. z dnia 16 grudnia 2019 r., sygn. akt II K (...), utrzymanego w mocy postanowieniem Sądu Okręgowego w W. z dnia 9 marca 2020 r., sygn. akt IX Kz (...), w zakresie zastosowanego środka zabezpieczającego w postaci umieszczenia go w zakładzie psychiatrycznym.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w W. postanowieniem z dnia 16 grudnia 2019r., sygn. akt II K (...), na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. i art. 324 § 1 k.p.k. umorzył postępowanie karne prowadzone przeciwko D. D. o czyn z art. 178a § 1 i 4 k.k. Na podstawie art. 93a § 1 pkt 2 i 3, art. 93b § 1 i 3 k.k., art. 93c pkt 1 k.k. oraz art. 93g § 1 k.k.

zastosował wobec niego środek zabezpieczający w postaci umieszczenia go w zakładzie psychiatrycznym. Po rozpoznaniu zażalenia obrońcy, w zakresie zastosowania środka zabezpieczającego, Sąd Okręgowy w W. postanowieniem z dnia 9 marca 2020r., sygn. akt IX Kz (...), utrzymał to postanowienie w mocy.

Kasację od ww. postanowienia wywiódł obrońca podejrzanego, zaskarżając to orzeczenie w zakresie zastosowanego środka zabezpieczającego i zarzucając rażące naruszenie prawa procesowego w postaci:

1. art. 437 § 3 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k.;
2. art. 457 § 3 k.p.k. w zw. z art. 433 § 2 k.p.k.;
3. art. 214 § 1 k.p.k. w zw. z art. 9 § 1 k.p.k. w zw. z art. 4 k.p.k. w zw. z art. 427 § 3a k.p.k. w zw. z art. 458 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.p.k.;
4. art. 464 § 1 k.p.k. w zw. z art. 354 pkt 2 in fine k.p.k.

W konkluzji skarżący wniósł o jego uchylenie w zakresie orzeczenia wobec podejrzanego środka zabezpieczającego w postaci pobytu w zakładzie psychiatrycznym ewentualnie zmianę zastosowanego środka poprzez orzeczenie w jego miejsce środków zabezpieczających w postaci terapii oraz terapii uzależnień. Wniósł również o wstrzymanie jego wykonania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek zasługuje na uwzględnienie.

W punkcie 4 kasacji obrońca podniósł zarzut obrazy art. 464 § 1 k.p.k. w zw. z art. 354 pkt 2 in fine k.p.k. „poprzez uznanie, że stawiennictwo podejrzanego nie jest obowiązkowe”, którego treść wskazuje na zaistnienia uchybienia należącego do kategorii bezwzględnych przyczyn odwoławczych, określonych w art. 439 § 1 pkt 11 k.p.k. Na gruncie przedmiotowej sprawy już tylko pobieżna analiza akt wydaje się wyraźnie wskazywać na zasadność tego zarzutu kasacji. Z protokołów posiedzeń wynika, że obydwa orzeczenia, tj. zarówno postanowienie Sądu meriti, jak również postanowienie Sądu odwoławczego, zostały wydane na posiedzeniu pod nieobecność podejrzanego (k: 825; 869), którego udział zgodnie z art. 354 pkt 2 k.p.k. był obowiązkowy (por. postanowienie SN z dnia 27 lutego 2019r., sygn. akt III KK 772/18).

Ponadto nie bez racji pozostaje argumentacja obrońcy związana z wnioskiem o wstrzymanie wykonania postanowienia w zaskarżonej części. Trudno nie zgodzić się bowiem ze stanowiskiem prezentowanym przez skarżącego, iż 4 - letni okres, który już upłynął od dnia popełnienia zarzucanego D. D. czynu, powinien powodować konieczność weryfikacji jego sposobu funkcjonowania i zakresu podejmowanego leczenia w tym czasie.

Dlatego Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.